

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9692

гр. София, 09.12.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **5945** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по искова молба, озаглавена "Жалба", подадена до Административен съд - София град от Е. Д. М., ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора С., срещу Върховния административен съд за заплащане на обезщетение за претърпени на 8.2.2022 г. неимуществени вреди в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва. Претендира разноски.

С исковата молба ищецът е поискал да бъде освободен от държавна такса и да му бъде предоставена правна помощ, като е заявил, че не разполага със средства да заплати държавната такса. В тази връзка е представил декларация по чл. 83, ал.2, т.2 от ГПК, в която е заявил, че е женен, намира се в лошо здравословно състояние, не притежава недвижимо имущество, притежава лек автомобил, не притежава влогове, няма никакви доходи, издържа непълнолетно лице, съпругата му няма доходи.

Съдът намира за неоснователно искането за освобождаване от държавна такса.

От Агенцията по вписванията е представена справка от 12.10.2022 г. за имотното му състояние, приобщена по настоящото дело. От нея се установява (поредни номера 2 и 3), че ищецът е собственик на идеални части от няколко селскостопански сгради и на поземлени имоти в [населено място]. По настоящото дело е декларирано притежаването на МПС. Наличието на недвижим имот и МПС, които биха могли да послужат на ищеца като източник на доходи, е пречка да се приеме, че същият не разполага със средства за заплащане на държавна такса. Размерът на държавната такса не е непосилен за ищеца.

Разпоредбата на чл. 23, ал.3 от Закона за правната помощ предвижда по административни дела правна помощ да се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи Съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, като вземе

предвид: доходите на лицето и на неговото семейство; имущественото състояние, удостоверено с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатирани обстоятелства. Представените от ищеца доказателства не обосновават по несъмнен начин, че той не разполага със средства за заплащане на адвокатско възнаграждение, тъй като притежава недвижим имот. Освен изложеното, според чл. 23, ал.1, ал.2 от ЗПП системата за правна помощ по чл. 21, т.3 от същия закон (процесуално представителство) обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство, както и случаите, когато страната по гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. За да бъде предоставена правна помощ, е необходимо, освен страната (жалбоподател/ищец) да желае това и да не разполага с финансови средства да ангажира адвокат, интересите на правосъдието да изискват осъществяване на процесуално представителство, посредством адвокат. Определените от закона три предпоставки са в кумулативна връзка и за конкретния случай последното изискване не е изпълнено. Няма данни какво налага назначаването на такъв представител и какви интереси на правосъдието го изискват.

С оглед предмета на делото адвокатската защита не е задължителна по силата на закона и не е необходима, за да може ищецът да внесе държавната такса. Освен това, не Съдът е компетентен да предоставя правна помощ по смисъла на чл. 21, т.2 ЗПП - подготовка на документи за завеждане на дело – по силата на чл. 25, ал.2 от закона решението в този случай се взема от председателя на националното бюро за правна помощ. С оглед на всичко изложено дотук следва да се приеме, че в случая на ищеца не следва да се предоставя правна помощ.

Така мотивиран, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца да бъде освободен от държавна такса по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за предоставяне на правна помощ по делото.

ОСТАВЯ производството по делото БЕЗ ДВИЖЕНИЕ.

УКАЗВА на ищеца в 7-дневен срок от получаване на съобщението и препис от настоящото разпореждане да внесе държавна такса по сметка на Административен съд – София град (BG13 VNBG 9661 3100 1783 01 BIC на БНБ - VNBGBGSD при БНБ ЦУ) в размер на 10, 00 (десет) лева, като представи в същия срок вносен документ за това.

УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на указанията в посочения от Съда срок, исковата молба ще бъде оставена без разглеждане, а производството по делото ще бъде прекратено.

УКАЗВА на ищеца задълженията му по чл. 40, ал.1 и чл. 41 ал.1 от ГПК: Страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено

съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на тези задължения всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

Преписи от определението ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните заедно с призовката.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: